

Sygn. akt V U 50/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 11 grudnia 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 50/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 11 grudnia 2015 r. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury R. W.. W uzasadnieniu wskazano ,iż R. W. po przyznaniu prawa do emerytury nie podlegał ubezpieczeniom społecznym , a zatem brak było podstaw do ponownego ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy przy zastosowaniu przepisu art. 11a ustawy emerytalnej .

W odwołaniu od powyższej decyzji R. W. zarzucił błędną interpretację art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu wskazał, że z treści przepisu wynika , że emerytura podlega ponownemu przeliczeniu – przy zastosowaniu zasad określonym w tym przepisie – jeżeli do obliczenia emerytury wskazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne , przypadające po dacie nabycia prawa do emerytury . Do odwołania skarżący dołączył zestawienia wynagrodzeń otrzymanych po ustaniu tytułu ubezpieczenia – umowy o pracę (karta 26-28 akt sprawy) .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania , podtrzymując w pełni argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

R. W. urodził się w dniu (...)

W okresie od 01 września 1966r. do 31 sierpnia 1991r. R. W. zatrudniony był na podstawie umowy o pracę w (...) Zakłady (...) w P. . Z dniem 31 sierpnia 1991r. zakład pracy rozwiązał z R. W. umowę o pracę za porozumieniem stron w związku z przejściem na emeryturę .Za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za 1991r. wypłacono wnioskodawcy ekwiwalent pieniężny za 17 dni .

Decyzją z dnia 02 sierpnia 1991r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawcy od dnia 31 sierpnia 1991r. prawo do emerytury górniczej. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ emerytalny przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek za lata 1983-1985r. , za które wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 75,06%.

Decyzją z dnia 25 września 1991r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zmienił decyzję z dnia 02 sierpnia 1991r. i przyznał wnioskodawcy od dnia 01 września 1991r.tj. od ustania zatrudnienia prawo do emerytury górniczej. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ emerytalny przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek za lata 1983-1985r. , za które wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 76,06%.

W dniu 04 lutym 1992r, R. W. złożył wniosek o przeliczenie emerytury poprzez doliczenie do wysokości świadczenia okresów pracy górniczej. Rozpoznając powyższy wniosek Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 30 kwietnia 1992r.przeliczył wnioskodawcy od dnia 01 września 1991r. prawo do emerytury górniczej. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczono na - 409,28% i do ustalenia wysokości emerytury ograniczono do 250%.

dowód – akta emerytalne wnioskodawcy k.13,18,25-27.

Po dacie przyznania emerytury tj. od dnia 01 września 1991r. R. W. nie posiadał tytułu do ubezpieczenia społecznego lub ubezpieczeń emerytalnych i rentowych .

Z tytułu trwającego do 31 sierpnia 1991 r. stosunku pracy R. W. wypłacono następujące jedynie dodatki i nagrody :

- we wrześniu 1991r. – premie dodatek funkcyjny dodatki szkodliwe/zmianowe, wynagrodzenie za urlop, nadgodziny w łącznej wysokości 2762439 zł ,

- we wrześniu 1991r. – bilet z Karty Górnika – 149600 zł ,

- w listopadzie 1991r. wypłacono nagrodę z funduszu załogi – w kwocie 2708000zł oraz nagrodę barbórkową- 3392000 zł ,

- w styczniu 1992r. wypłacono nagrodę 14-stkę - należną za 1991r. - w kwocie 3076000 zł ,

- w maju 1992r. wypłacono nagrodę 15-stkę - należną za 1991r. - w kwocie 1164000 zł .

Zakład pracy R. W. przed 1999r. zgłaszał pracowników do ubezpieczenia społecznego oraz przekazywał składki na ZUS w deklaracji bezmiennej za cały zakład .

D o w ó d: zestawienia dodatkowych wypłat od 01.01.1991r. do 31.05.1992r.K: 26-27, pismo z dnia 24.03.2016r. (...) k-28 oraz pismo z dnia 29.03.2016r. (...) k-31.

W dniu 03 grudnia 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie jego emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. rozpoznając powyższy wniosek wydał zaskarżoną decyzję .

(n i e s p o r n e)

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle treści odwołania żądanie R. W. sprowadza się w istocie do wykładni przepisu art.110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w brzmieniu nadanym przepisem art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 05 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.552). W odwołaniu R. W. twierdził bowiem , iż spełnia warunki określone w art. 110a ustawy emerytalnej , gdyż do przeliczenia emerytury wskazał wynagrodzenie , które wypłacone zostało jemu przez zakład pracy - po dacie przyznania prawa do emerytury górniczej tj. od dnia 01 września 1991r.

Zgodnie z art. 110a ustawy emerytalnej, wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250 %. Ponownie na podstawie normy art. 110a ustawy emerytalnej obliczenie emerytury polega na ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, pod warunkiem że ponownie obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia z art. 15 ust. 5 jest wyższy niż 250 %.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie sąd uznał ,iż w zaskarżonej decyzji organ emerytalny prawidłowo wskazał ,iż podstawą odmowy ponownego ustalenia wysokości emerytury- na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej - jest fakt , iż od dnia 01 września 1991r.- tj. od ustania zatrudnienia w (...) – R. W. nie podlegał ubezpieczeniom społecznym . Należy także podkreślić, że podstawę ponownego obliczenia emerytury na podstawie omawianego art. 110a musi stanowić podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadająca choćby w części po przyznaniu emerytury. Tymczasem z treści dokumentów dołączonych do odwołania wynika , iż po ustaniu w dniu 01 września 1991r. tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym - R. W. zakład pracy wypłacił jedynie wynagrodzenia należne za przepracowany okres do 31 sierpnia 1991r. Były to ekwiwalent za niewykorzystany urlop do daty rozwiązania stosunku pracy oraz premie , nagrody i świadczenia z karty górnika . Bezspornym w sprawie jest ,iż od ekwiwalentu za niewykorzystany urlop(wynagrodzenie wypłacone we wrześniu 1991r.) ,za bilet z karty górnika i Kartę Górnika (wynagrodzenia wypłacone we wrześniu 1991r.), od dodatków szkodliwych/ zmianowych i za nadgodziny w sierpniu 1991r. (wynagrodzenie wypłacone we wrześniu 1991r.) - zakład pracy odprowadził składki na ubezpieczenia społeczne w deklaracji bezimiennej .

Jednakże przy ustaleniu wysokości emerytury wynagrodzenie z tego tytułu podlegało zaliczeniu do wysokości wynagrodzenia , stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za 1991r. , a dokładnie za okres od 01 stycznia 1991r. do 31 sierpnia 1991r.

Pozostałe nagrody i premie – wymienione w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia – nie stanowiły podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne . Fakt ten wprost wynika z treści pisma Zakładów (...) z dnia 29 marca 2016r. (karta 31 akt sprawy) , które pozostaje w zgodności z obowiązującymi w tym zakresie przepisami Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29.01.1990r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 7, poz. 41 i Nr 71, poz. 418 z póź. zm.)- obowiązującym od dnia 01 stycznia 1990r.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.